

דברי חיזוק בענייני קדושת ישראל

מפ"ק מרן ראש הישיבה מוהר"ר

חכם משה צדקה שליט"א

זוכר ומתבונן בזה, איך יעשה כנגד רצון ה'!! ומגיע לידי תשובה, איך עשיתי כנגד מצוותיו של ה' יתברך!!

על תשובה כזו, מתוך אהבה, אומר הפסוק "שובו בנים שובבים", אם עושה התשובה בגדר של "בנים", מתוך הכרה והבנה אני בן של הקב"ה, אני צריך לאהוב אותו, איך אעשה עוון כזה!! איך עשיתי עוון כזה!! על זה אמר הפסוק "ארפא משובתכם", התשובה שלו רצויה ומקובלת, גם על עוונות חמורים אלו. כי הוא שב מתוך אהבה לה', הוא נזהר מטומאה כי "ישראל קדושים", הוא בן של מלך!

והנה היצר הרע לא שוקט, ובדור האחרון ב"ה נתרבו שומרי תורה ומצוות ב"ה, עשה היצר הרע אסיפה של כוחות הסטרא אחרא להתייעץ איתם, אמרו לו התלמידים שלו, בדור הזה מתקדמים הדתיים יותר מדאי! הרי מקודם היה לספרדים רק ישיבה אחת, ישיבת פורת יוסף. אבל היום יש הרבה ישיבות, ויש סמינרים, וחוזרים בתשובה, מה נעשה כנגדם!! קם תלמיד אחד של היצר הרע, דפק על השלחן, אמר, "אדון יצר הרע, שמע נא, אני יכול לסדר את כל הדתיים! נעשה סעודה ונביא דגים ויסקי בשר וכו', ובתוך הסעודה הגדולה ניתן בתוך הצלחת כדור קטן של רעל, ובזה נגמור את כולם!". מה הכוונה!! אמר לו, הם יעשו ישיבות וסמינרים וכו', כל מה שיעשו, ניתן להם הכל, זה הסעודה הגדולה, אבל בדור שלנו הרי צריכים כל אחד טלפון - אפילו ילד היום כבר צריך טלפון - זה הרעל שלנו, בתוך הטלפון נכניס רעל ונקלקל את כולם.

מה הכדור רעל!! פריצות, עריות. והתורה אמרה "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם!" זה העצה של היצר הרע בדור האחרון. כולם יגידו "זה רק טלפון", "זה רק סעודה", אבל לא מבחינים ב"רעל" שהוא זרק בתוך הסעודה הזו, בתוך הטלפון הזה, וזה הפריצות!

ובאמת בעצה הזו הרבה נכשלים, כי לא מבינים ולא יודעים תורה. מדאורייתא, מדין תורה, אדם שמסתכל בעריות עובר על לאו דאורייתא! והראיה שלא יודעים שזה איסור, הרי אם תגיד ליהודי אפילו מהחופשיים [לא מדבר על הכופרים] לאכול חזיר, הוא לא יסכים בשום פנים ואופן! אפילו אם תביא לו מיליון שקל, הוא לא יסכים. אבל בפלאפון מסתכלים. ומה ההבדל בין אכילת חזיר לבין ראייה אסורה!! הרי שניהם זה לאו. הפסוק אומר "ואת החזיר" (ויקרא יא ז), יש לאו ואיסור דאורייתא לאכול חזיר, אבל גם על ראייה אסורה נאמר בפסוק "ולא תתורו", גם זה לאו ואיסור מדאורייתא. וגדולה מזו, הרי לאו זה נאמר בפרשה של קריאת שמע! ואם כן האוכל חזיר והמסתכל בראיות אסורות, הרי זה אותו דבר בדיוק. כל אחד עם קצת שכל והבנה יראה שזה אותו דבר. אין הבדל ביניהם. וזה מוסכם לכולי עלמא, כל חכמי ישראל, כל אחד שידע קצת תורה יודע את זה, בתורה יש לנו מצוות שהם מצוות עשה, ויש מצוות שהם לא תעשה, ויש שעונשם כרת ויש שעונשם מיתת בית דין. וכאן בין חזיר ובין ראייה אסורה, שניהם זה איסור לא תעשה. אין הבדל ביניהם.

אלא שהיצר הרע מטמטם את המוח של האדם, שראיה אסורה זה לא איסור כל כך. והאמת היא שזה כמו חזיר בדיוק, אין הבדל. יש לנו תורה, אנחנו לא ממציאים דברים מהמוח. כל הלכה כמה מפלפלים עד שפוסקים אותה. כאן זה פסוקים מפורשים.

ועוונות אלו חמורים יותר, כי בכל שאר עוונות שאדם עושה, נרשם במצח שלו שיש לו עוון פלוני. מסכן. אבל הגם שהוא רשע, השכינה לא בורחת. אבל בעריות השכינה בורחת, "ושב מאחריך". מדוע בא האדם לבית

נמצאים אנו בימי השובבי"ם. הימים האלה נקראים ימי שובבי"ם כיון ש"שובבי"ם" הוא ראשי תיבות של שמות הפרשיות של הימים הללו, שמות וארא בא בשלח יתרו משפטים. ובשנה מעוברת [כגון השנה], נוסף ת"ת, תרומה תצוה.

מעלת השובבי"ם גדולה, הרי ידוע שהקב"ה נתן לישראל דרך של תשובה, והימים הללו של שובבי"ם מסוגלים לתשובה על עוונות של עריות, ומי שחוזר בתשובה בימים אלה מתקן את העוון. כי בפרשיות הללו קוראים אנו בתורה את כל עבודות הפרך שעבדו עם ישראל במצרים, ועבודה בפרך זה מתקן את העוונות של העריות.

והרבה אנשים לא יודעים, וסוברים כי עוונות של עריות זה רק במעשה עבירה. אבל זה לא נכון, עוונות של עריות זה לאו דוקא במעשה, אלא גם הסתכלות אסורה בנשים, או חוסר צניעות, או שמיעה של דיבורים האסורים, גם אלו בכלל עוונות העריות החמורות. אלו הן עוונות גדולים ביותר, והאיסור הוא לאו דוקא במעשה, אלא גם הסתכלות והרהור, כי עם ישראל הוא "עם קדוש", "שלא עשאנו כגוי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה" וכו', ומאחר שאנחנו עם קדוש ונבדל - לא ראוי ויש איסור אפילו לחשוב מחשבות אסורות או להסתכל בדברים אסורים.

כולם קוראים כל יום בוקר וערב "קריאת שמע", ואין שום איסור שנוכר בקריאת שמע, אלא "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עינים אשר אתם זונים אחריהם" (במדבר טו טז), לא הוזכר בפסוק איסורי עריות, אלא איסור "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עינים", וכמו שאמרו חז"ל (הובא ברש"י על התורה שם) כי "העין רואה והלב חומד".

כי עם ישראל הוא עם קדוש. הקב"ה רוצה שנהיה צדיקים גם במעשה וגם במחשבה, כי אם נהיה צדיקים רק במעשה ולא במחשבה, הרי לפני הקב"ה אין הבדל בין מחשבה לבין מעשה, לפניו הכל גלוי ונראה.

אמנם הקב"ה יודע שיש לנו יצר הרע, ויש סיבות שונות שגורמות לאדם לבוא לידי עוונות אלו, כגון חברים לא טובים, ועל כן נתן לנו מתנה גדולה, והיא התשובה. אם שב בתשובה, מתכפר לו. והימים הללו מסוגלים לעשות תשובה.

והנה יש אומרים שהעוון הזה הוא כל כך גדול, עד שאם ח"ו אדם שרואה קרי על ידי מחשבות אסורות, אין לו כפרה! ואני אמרתי שיש פסוק מפורש שיש לו כפרה, שהרי נאמר (ירמיהו ג כב) "שובו בנים שובבים ארפא משובתכם", הרי שאומר הפסוק שאם ישוב בתשובה אני ארפא אתכם! מה הכוונה "שובו בנים שובבים"!! - בימי השובבי"ם. ואם תשובו בתשובה, ארפא אתכם! ולכאורה קשה, איך זה יכול להיות שירפא אתכם על ידי התשובה, הרי אמרו שזה עוון חמור שאם אדם מוציא זרע לבטלה על ידי מחשבות אסורות, ומסתכל בעריות, זה עוון חמור שאין לו כפרה, והנה לנו פסוק מפורש "ארפא משובתכם"!!

ואמרנו התירוץ לזה, שתלוי איך הוא עושה את התשובה. יש אחד שהוא חוזר בתשובה כי הוא שומע את חומר החטא וגודל העונש עליו, הוא מפחד מהעונש והוא שב בתשובה. אבל יש אחד שהוא שב בתשובה מתוך אהבה לה'. כמו בן שאהב את אבא שלו ומוקיר ולו טובה, כך גם כלפי אבא שבשמים, הקב"ה הוא שנותן לנו חיים, אוכל ושתיה, הכל "וזכרת את ה' אלהיך כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל" (דברים ח יח), כל מה שיש לאדם - זה ממה שהקב"ה נתן לו, צריך לזכור את זה. וכאשר

הכנסת להתפלל? - כי בבית הכנסת יש השראת שכינה, השכינה שרויה שם. אבל אם הוא בא לבית הכנסת, ובכיס שלו הוא שם פלאפון טרף, הוא גורם לסילוק השכינה! וכי ה' לא רואה מה יש לו בכיס?! איזה טיפוש הוא, בשביל מה בא לבית הכנסת?! הרי הוא מאמין בה', בשביל זה הוא בא לבית הכנסת, אבל על ידי שהוא מגיע לבית הכנסת עם המכשיר הזה הוא מברח את השכינה! אם כן למה הוא בא לבית הכנסת?! - אלא אנשים לא אשמים, כי הם לא יודעים ולא מסבירים להם. ביקשו ממני לדבר, ולכן אני אומר את הדברים האלה ללמד את אלה שאינם יודעים חומר הדבר. באנו רק להסביר את החומר של הדבר.

וגם את עצמנו שאנו יודעים חומר הדברים, צריכים לחזק בזה, כי לא מבינים שיש בזה לאו מדאורייתא, גם שידועים, לא מבינים ולא חיים כך.

וחומר העוון של העניינים גדול ביותר, כל ראייה אסורה הרי זה דומה לאחד שלוקח סכין ותוקע בתוך העניינים שלו. אם נותנים מכה בסכין בבטן או בעיניים, מה יותר קשה?! - בעיניים! אדם שרואה פריצות, מעורר את העניינים שלו! כאילו מכניס סכין לעיניו.

אנחנו מאמינים שיש גן עדן, מאמינים שיש גהינם. אני לא מדבר לאנשים שלא מאמינים. אלא לאנשים כמונו, מאמינים בני מאמינים, בתורה ובחכמי ישראל. אנחנו מאמינים ויודעים שמי שמתגבר ועושה מצוות בעולם הזה - נכנס לגן עדן בעולם הבא, עושים לו תהלוכה יפה ומביאים אותו לגן עדן, שרים לו "בא שלום" וכו'. ואילו אותו אחד שעושה עוונות, יש מלאכי חבלה מפחידים שבאים אליו, אוי ואבוי לו, יכנס לגהינם. אנחנו מאמינים בזה! גן עדן זה לצדיקים, זה למי שידוע להתגבר על היצר הרע, מי שידוע להתגבר על הניסיון של החברה.

אמרו רבותינו "משנכנס אדר מרבים בשמחה", איך מרבים בשמחה?! על ידי לימוד התורה. שמירת מצוותיה. והתורה הזהירה "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם". אני מאמין שכולם רוצים להיות טובים, לא רוצים ח"ו לגרש את השכינה מבית הכנסת שיש שם השראת השכינה. איך נרבה בשמחה?! - על ידי תשובה! לשוב בתשובה!

אדם שעושה תשובה הקב"ה מקבל אותו. נקבל על עצמינו לשבור את הטלפונים הללו. כל מי ששובר את הטלפון הטרף - בשמים שוברים את הגזירות הקשות עליו.

כמה צרות יש לנו בתקופה הזו, בעבור מה כל זה בא עלינו?! מהעוונות!! צריכים לחזור בתשובה!

כל מי שלומד תורה והוא לא הולך לצבא, הלימוד תורה שלו זה מה שמגן על הציבור כולו, הרי זה כאילו נלחם במלחמה. אנחנו צריכים לשמור, ועל כן צריכים להגיד תהלים, לשמור עליהם. הפסוק אומר "האחיכם יבואו למלחמה ואתם תשבו פה" (במדבר לב ו). אבל אנחנו יוצאים למלחמה, אנחנו מתפללים עליהם. הרמב"ם (פ"א מהל' תעניות) פוסק, שיש מצות עשה מן התורה להתפלל בעת צרה. בדיוק כמו שבביל פסח מצוה לאכול כזית מצה, כך יש מצוה היום להתפלל על החיילים ועל כל הנמצאים בסכנה, כי זו עת צרה.

בירושלים כמעט בכל בתי הכנסת אחרי התפלה אומרים תהלים להתפלל עליהם, אבל צריך שיהיה באמת תפלה ממעמקי הלב. והעיקר זה התשובה. אמרתי שאומרים מזמור "שיר המעלות ממעמקים קראתיך" (תהלים קל), ממעמקים כנגד ה"מנהרות" שנמצאות במעמקים.

מרבים בשמחה בחודש אדר. קשה להגיד דברים של צער, על העונשים של החטא, אבל השמחה שלנו היא במה שאנחנו נשמרים מהחטא, במה שאנחנו מתכנסים ומבקשים להתחזק, זה שמחה גדולה.

כאן בירושלים אני עושה טקס שלם מכל מי שבא ושובר פלאפון טרף, שובר אותו בפני עשרה אנשים, ועושים טקס שלם מזה, ואומרים כי כשם שהוא שבר את הפלאפון הטרף, כך ישרו בשמים כל הגזירות הקשות שהיו עליו. מידה כנגד מידה, כמו ששובר שוברים לו.

ומי שיש לו מכשיר כזה ולא שובר אותו ושב בתשובה, הוא מסכן, הרי יש גן עדן ויש גהינם, יש כאן בעולם הזה עוד אפשרות לשוב בתשובה, אבל בעולם הבא כבר אי אפשר, וייעוש. אחד מגדולי חכמי הגמרא הוא האמורא ריש לקיש, שהוא בתחילה היה ראש השודדים, ואחר כך חזר בתשובה ונעשה גאון גדול וחכם מופלג מאוד. בתחילה היה ראש השודדים, ואחר כך ראש החכמים. כשהוא נפטר והגיע לעולם הבא, מיד יש משפט, "דין וחשבון", אין כזה דבר להיכנס בלי משפט ודין וחשבון לעולם הבא, במשפט מחליטים לאן יכנס האדם, לגן עדן או לגהינם. באו למשפט כל החברים של ריש לקיש, השודדים. ומיד נפסק דינו לגן עדן. רואים את ריש לקיש בראש התהלוכה לגן עדן, שרים לו "בוא בשלום"... תהלוכה יפה ושמחה מרובה. והנה השודדים רואים מלאכי חבלה שבאים אליהם, נבהלים. שאלו את המלאכים האלה, "הרי ריש לקיש חבר שלנו, למה לו עושים תהלוכה יפה ולנו באים כאלה מלאכי חבלה מפחידים ומבהילים?!". אמרו להם, "ריש לקיש חזר בתשובה!". אמרו להם, "אם כן נשוב אף אנו בתשובה!", אמרו להם, "כאן בעולם הבא כבר אי אפשר לחזור בתשובה, מי שהספיק לחזור בתשובה בעולם הזה - זוכה".

רק כאן בעולם הזה עושים מצוות או עבירות, אבל בעולם הבא, זה התשלום. הכל ניתן לו לפי מה שעשה בעולם הזה. מי שעושה מצוות, תורה ותפלה ונשמר מעוונות וטלפונים האסורים, נותנים לו גן עדן. ואמרו חז"ל (אבות פ"ד מ"ז): "יפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא, מכל חיי העולם הזה". החיים הכי טובים שיש בעולם הזה, שווים כולם פחות משעה אחת בעולם הבא... זה השכר למי שנשמר ולמי שהספיק לשוב בתשובה. אבל אם עושה עוונות ולא חוזר בתשובה, מכניסים אותו לגהינם.

ועונשי גהינם חמורים הם, כל יום קודם תפלת מנחה אומרים מזמור "למנצח על הגיתית", ואומרים בו את הפסוק "עוברי בעמק הבא מעיין ישיתוהו, גם ברכות יעטה מורה" (תהלים פ"ד). מה הכוונה "עמק הבכא"? שמענו שיש עמק יזרעאל... אבל לא שמענו "עמק הבכא". אלא אומרים רבותינו (ע"ז י"ט), "עמק הבכא" זה גהינם! מלשון בכיה, שם עמק של בכיה, הם לא צועקים, הם בוכים. "מעיין ישיתוהו", וכי יש שם מעיין?! אלא הם מורידים דמעות כמים. ו"גם ברכות יעטה מורה", הם מצדיקים עליהם את הדין, יפה דנתנו ויפה זיכתנו, מברכים ומשבחים את ה'.

משנכנס אדר מרבים בשמחה! כולנו רוצים גן עדן! על כן כולנו נשבור המכשירים הטמאים, ועל ידי זה גם בשמים ישרו הגזירות רעות שיש עליו. גזירות רעות! נשפך דם כמים, השבויים המסכנים, החיילים המסכנים שנהרגים, מי אשם בכל זה? - העוונות אשמים בזה! לכן צריכים לחזור בתשובה. עשה מצוה אחת מכריע את כל העולם לכף זכות (קידושין מ:).

מי שישבור הפלאפון הטמא שלו, נעשה להם "מי שברך". אני מאמין שכל אחד שיש לו לב טהור, בודאי ישבור הטלפון הטמא, ומי שיש ביכולתו יסביר לאחרים שלא יודעים חומר האיסור.

בית המקדש הראשון חרב, היה גלות וצרות, וכך גם בית שני איזה צרות היה, כל דור היה את העוונות שלו, אבל בדור שלנו זה הטלפונים הטמאים. אם אנחנו רוצים שהקבה יעזור שהבחורים שלנו לא ילכו לאיבוד, צריכים לשבור את הטלפונים הטמאים. ואם ישרו אותם - ישרו הגזירות! ואני אומר את זה ב"ודאי", ודאי שישברו הגזירות הרעות. ואני מברך את כל מי שישבור הטלפונים הטמאים.